

یادداشت

علی پایزاده

مرور شب رویایی لستر درومبلی

براندان را جزرو تکرار معجزه!

از سال ۱۹۶۹ تاکنون هیچ کلاستر به فینال رقابت های جام حذفی انگلستان نرسیده بود و جدال با چلسی اولین تجربه آن ها در دیدار پایانی FA Cup به شمار می رفت؛ آخرین معجزه و هنرنمایی براندان راجرز، بازیابی جهانی در دنیای فوتبال داشت و این بار همه می دانستند که نقش اصلی پیشرفت، واوچ گیری مجدد رویاهای کینگ پاور، کسی جز سرمربی اهل ایرلند شمالی نیست ایس از قهرمانی تاریخی و خاطره انگیز در لیگ برتر انگلستان به همراه کلودیو رابینزی، افتخار آفرینی دوباره ای رقم خورد و شاگردان راجرز توانستند بابرتری یک برصفر مقابل چلسی ویژه مان توخل، به مقام قهرمانی در جام حذفی انگلستان برسند. تا پیش از شروع مسابقه، شیرهای لندن به واسطه درخشش هفته های اخیر خود، بخت اصلی پیروزی و تصاحب جام به حساب می آمدند و کار شناسان مختلف عقیده ای به پیروزی لستر نداشتند. عملکرد توماس توخل در باشگاه جدیدش قابل قبول بوده و زمان توخل، از حد فزال مادریه به دست بازیکنان جوان و مستعد چلسی نگذشته، او به یشتخوانه نتایج درخشان اصال، در کنفرانس های مطبوعاتی خود هرگز مورد موآخذ قرار نگرفته و برد هایش زیر سؤال رفته است؛ امری آلمانی عادت نادر بدشت بهانه های واهی و بی منطق مخفی شود! اما توانمندی های راجرز و شاگردانش کاری کرد که در نهایت توخل پس از باخت در فینال

جام حذفی برد لستر و گل زنیای یوری تلمسانز را اتفاقی شانسی بداند چراکه تیم برتر میدان از نگاه او چلسی بود. تک گل هافبک بلژیکی به زیبایی هرچه تمامتر قفل دروازه گیبا را فرو ریخت و گل به خودی وس مورگان در دقیقه ۸۸ به لطف کمک داور ویڈیوئی سردرد اعلام شد؛ من حیلول دفاع جب سابق لستروی گل لحظاتی پایانی چلسی در منطقه آفساید قرار داشت VAR مانع از به تساوی کشیدن مسابقه شد.

پس از پایان مسابقه براندان راجرز در خصوص پیروزی برابر چلسی و اولین قهرمانی لستر در تاریخ جام حذفی انگلیس گفت: «از این برد احساس غرور می کنم. این روزی تاریخی برای باشگاه لستر است. قهرمانی در FA Cup برای اولین بار در تاریخ اتفاق ویژه ای است که حالا برای مارخ داده برابرحریف به دردسر افتادم! اما فکر می کنم در نهایت این ما بودیم که شایسته پیروزی وقهرمانی به حساب می آمدیم. آمدن به لستر چالش ویژه ای برای من بود و اکنون خوشحالم که می توانم شادی هواداران را ببینم.»

طنزیم

جومن جعفری

کداشترک

یحیی گل محمدی فرموده: خواب های بدی برای پرسپولیس دیده اند!

چنین صحبتی، درست یک روز بعد از اینکه مشخص می شود این تیم نزدیک به سی تا چهل میلیارد کمک یلوعوض از همراه اول دریافت کرده، کمی عجیب و غریب است! به نظر شما عجیب نیست؟ دو تا وزیر که پشت تیم شما حضور فعال دارند. نیم فصل که از لیگ برتغال و قطر بازیکن گرفتید. پول هم که بی حساب و کتاب برای شما در حال آمدن و هدیه داده شدن و هبه شدن است! نکنند چند بازیکن شمایه کمیته انتضابی احضار شده اند یا قرار آرائی علیه شان ثابت شود، می شود خواب بد دیدن؟ یحیی بیگ اگر اینظوری باشد که خواب این اعظم خودش پشت شماسمت برادر!

خبر رسیده که زینان جان هم در زمان مادریه ماندنی نیست و آلگری قرار است جایش را بگیرد. زیند ان هم که باشی مدیرعامل برای نکه داشتن خودش شما را کله می کند! او بمیری بیز که رئال دو را رد کردی، تیمت با مغز زمین خورد!

تک به تک شهرآوردی به طعم خشم زیر گبار مصیبت

درسی ۹۴ حتی از ساعات‌های پیش از آغاز به محلی برای تسویه حساب‌های شخصی و بازیگشایی خشم‌های فروخورده مبدل شده بود و تعیین یک داور نه چندین قاطع و مصمم توسط فدراسیون فوتبال نیز به استخاله این جدل سنتی از فوتبال به میدان جنگ قبلی‌های کمک شایانی کرد. شایه‌هایی که با حمایت گاه و بی‌گاه جریان‌های عموما رنگی رسانه‌ای در حال تبدیل به یقین درازانه هواداری و حتی حرفه‌ای است، حالا خودش را به بالاترین حد تنبییح و تخریب افکار عمومی رسانده و ایراز غضب در زمین بازی هم از اینلانات ناگزیر سیطره چنین رفتارهایی است.

شهرآورد همیشه حساس تهران اگر چه می توانست خیلی کم حاشیه‌تر از آنچه پیش آمد، برگزار شود اما تقریر بردن نظرات ضدتوقیف توسط تیم‌های رسانه‌ای اطراف دو باشگاه سرخابی و حتی سرمربیان و بازیکنان این دو تیم باعث آن شد که در واپسین لحظات، بغض دیرینه سرباز کند و رگباری از فحاشی، ضربات بی مهیا و البته بی احترامی بر استادیوم آزادی مسئولی شود. از همان دقیقای نخست درسی ۹۵ و تاوانی محمدرضا

رشته توئیت

سامان موحدی راد

جنگ برای لایک و فالوئر

هایهورای هیچ

به نظر می‌رسد یک اصل اساسی در دنیای سیاست ایرانی‌ها کم‌کم راهش را به سایر حوزه‌ها هم به باز کرده است. آن هم این استراتژی آشناسنت که وقتی چیزی برای گفتن نداری تا می توانی با سلوغ بازی فضا را متشنج کنی. سال‌ها این مملکت سیاستمدارانی داشته‌که تا کارآمدی‌های اجرایی‌شان را پشت جناحل و هایهوری اظهارنظرهای عجیب و غریب، دعواهای ساختگی و کارهایی غیر معمولی می کردند. از آنجا که دهه‌ساست این روش جواب داده، در فوتبال هم همین نسخه گویا جواب می دهد و بسیاری دیده می شوند که کم‌کاری‌های فنی‌شان را پشت جناحل‌های بیهوده پنهان می کنند. نمونه آخرش همین درسی ۹۵ بود که علیرغم تمام حواشی و جتجال‌ها، بازی چندان جذابی نبود و اینچندان حرف تاکتیکی در زمین زده نشد اما تا دل‌بان نخواهد دعوا و درگیری و توقف بازی به دلیل این رفتارها در جریان بود. حتی ورزشگاه خالی از تماشاگر هم دلیلی برای آرام‌تر دنبال کردن بازی نبود

و خشونت در میدان حرف اول را می زند؛ از خشونت کاملی تا درگیری فیزیکی و صحنه‌های ناراحت کننده پایان بازی. به نظر من شاید مهم‌ترین دلیل حرکت دو تیم به سمت چنین نمایش ناراحت‌کننده‌ای همین ضعیف فنی آنهاست، به هر حال آنها به دنبال کسب رضایت هواداران‌شان هستند و اگر نمی‌توانند این

ایران ورزش

روزنامه ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز: خیرگزاری جمهوری اسلامی • مدیرمسئول: علی عالی • تلفن: ۰۲۱۱۳۰۸۸۵۰۸۵۰۴ • شماره: ۸۴۷۱۱۱۳۳ • سازمان آگهی‌ها: ۰۱۳۰۰۰۱۳۰۰۸۸۵۰۴ • انتشارات: ۸۸۵۴۸۸۹۲ • امور مسترکین: ۸۸۵۴۸۸۹۰۰ • نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ / صندوق پستی ۱۵۸۷۵-۵۳۳۸ • چاپ: ایران‌پرن

@iranvarzeshi

نظر خود را به این شماره پیامک کنید ۳۰۰۰ ۱۲ ۱۳ ۴۵ ۳۰۰۰

دوشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۰ - شماره ۶۷۴۱۶

WWW.INN.IR
 info@inn.ir

عکس روز

قهرمانی لستر

عکس همه چیز دارد. تماشاگران مشتاق دوباره به ومبلی برگشته‌اند و بازی فینال جام حذفی است؛ بین لسترسیتی و چلسی لندن. لستر با همین شوی قهرمانی لیگ برتر بازی را برد تا توخل اولین فینالاش را بیازد. توخل چندی پیش باپاریس هم یک فینال بزرگ را واگذارد کرده بود و حالا همه نگران فینال اصلی در برتغال هستند. فینال لیگ قهرمانان و بازی با منچسترسیتی زخم خورده.

کاریکاتور

طرح جالبی است. بعد از سقوط به سری بی، آنتونیو گونته درختی روکاشت که الگوری آن را برپسار کرد اما خیلی زود نوبت ساری و پیرلو رسید تا تیشه به ریشه آن بزنند. یوونتوس این هفته درسی آیتالیا را بیاردولی همچنان کارش بی‌اری رسیدن به لیگ قهرمانان سخت است.

در چنین روزی

۱۲ اردیبهشت ۱۳۸۲

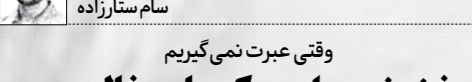
استعفای فیروززود به هم استقلال

فیروز کریمی به دلیل کسب نتایج ضعیف در لیگ برتر به طور رسمی از سمت خود استعفا کرد. این در حالی است که روز شنبه هفته پایانی لیگ برتر برگزار خواهد شد و استقلال در این روز باید در آبادان به مصاف تیم نفت برود. طبق اعلام علی فتح الله زاده، صادق رومرزیا و اصغر حاجیلو در این مسابقه تیم را هدایت خواهند کرد. ساکت الهامی دستیار دیگر کریمی نیز از سمت خود استعفا کرده است.

مدیر عامل استقلال در خصوص جانشین کریمی در استقلال عنوان کرد: «از سه مربی خواسته‌ایم تا روز یکشنبه برنامه‌های خود را برای هدایت استقلال به باشگاه ارائه کنند.»

وی افزود: «مصطفی دیزلی، پرویز مظوم‌می و امیر قلعه‌نویی گزینه‌های اصلی سرمربیگری استقلال در این فصل هستند. دو گزینه ایرانی استقلال یعنی قلعه‌نویی و مظوم‌می هم اکنون در تیم مس کرمان و ابو مسلم مشغول به فعالیت هستند و روز شنبه قرارداد این دو نفر با باشگاه‌های خود به اتمام می‌رسد. مصطفی دیزلی سرمربی ترکیه‌ای که در گذشته هدایت تیم پرسپولیس را برعهده داشت، در حال حاضر در هیچ تیمی فعالیت نمی‌کند. منابع نزدیک به باشگاه استقلال عنوان می‌کنند بخت قلعه‌نویی برای سرمربیگری استقلال بیشتر از دیگران است. استقلال در این فصل با ۴۳ امتیاز در مکان دوم جدول قرار دارد و ۱۲ شکست را که در تاریخ باشگاه بی‌سابقه بوده را در کارنامه خود ثبت کرده است.

بنالتی

سام ستارزاده

وقتی عبرت نمی‌گیریم

خشونت برای سکوهای خالی

نقطه اوج گزارش محمدرضا احمدی در شهرآورد ۹۵، یک جمله یا فریاد بیاد ماندنی و خوش‌تحریر نبود؛ بلکه یک درد و دل حدوداً ۸۰ ثانیه‌ای از وضعیت بی‌کده و بی‌طرف مستطیل سبز بازی حاکم بود. صحبت‌های احمدی دقیقه ۶۵ تقابل سرخابی‌ها در مورد اتفاقاتی نظیر صحبت از پشت دروازه یا داور وسط و حرف‌های ناشایستی که از میکروفون‌های کنار زمین به گوش وی می‌رسید، کاملاً صادقانه و از ته دل بیان شدند. این مسائل، هرچند کوچک به نظر برسند، دقیقاً مسائلی هستند که تفاوت میان فضای فوتبال ایران و یک فضای فوتبال حرفه‌ را رقم می‌زند.

متأسفانه، درگیری و خشونت جزو جدایی‌ناپذیری از بازی‌های بزرگ فوتبال ایران شده. فرقی ندارد که این بازی درسی باشد یا تقابل یکی از سرخابی‌ها یا سپاهان. در مورد درگیری‌های دقیق پایانی بازیکنان آورد تیم نیز؛ محمدرضا احمدی جمله قابل‌توجهی برزبان آورد مبنی بر اینکه در این شهرآورد خبری از تماشاگران هم نیست که بخواهیم چنین دعوایی را ابر گردن جو متشنج حاکم بر سکوها ببندازیم. چنین حقیقتی نتهتا به‌وضوح درباره شهرآورد اخیر، بلکه در مورد آشوبی که پس از تساوی سپاهان و پرسپولیس در نقش جهان ایجاد شد نیز کاملاً صادق می‌کند.

زمانی که در مصاف باشگاه‌های برتر که به‌نوعی چکیده فوتبال ایران هستند و برترین بازیکنان لیگ را در خود جای داده‌اند، بی‌موردترین درگیری‌های بی‌وقفه را حتی در بازی‌های بدون تماشاگر ماه‌های کرونایی به‌عنوان یک رخداد عادی شاهد هستیم، این حواشی زشت و زننده رفتار ناپخته و غیرحرفه‌ای بخش غالبی از فوتبال داخلی کشورمان را تداعی می‌کند (اگر نخواهیم این ویژگی را به کل این فضا اطلاق کنیم). مجادله با داور بازی و دستیارانش، عادت به انداختن تقصیرات بر گردن عوامل خارجی، پرخاش نابهنگام در حین بازی یا بلافاصله پس از آن، اگر در بازی‌های بزرگ لیگ به این سادگی دیده می‌شوند، روتین‌های ناشایست کل لیگ برتر هستند که نشان می‌دهد رفتار و تفکر حرفه‌ای در آکادمی‌های فوتبال به بازیکنان به‌خوبی تدریس نشده‌اند.

دریبل و شوت زنی، تاکتیک‌های بازی، تمرینات افزایش آمادگی جسمانی و هر مسأله فنی دیگری با آموزش و تمرین به بازیکنان پایه افزوده می‌شوند اما به همین اندازه، متأسفانه از ستنی که باید شخصیت حرفه‌ای این جوانان شکل بگیرد، از بعد روحی و روانی آنان غفلت ورزیده می‌شود. روانشناسی در آکادمی‌های فوتبال ما جایگاه برجسته‌ای ندارد تا تسلط بازیکنان‌مان به روان خود در شرایط پرفشار و حساس نسبت به بازیکنانی که از نوجوانی شخصیت حرفه‌ای را جدی‌تر از مباحث فنی فوتبال فرا گرفته‌اند، کمتر باشد.

نیمه‌نهایی جام ملت‌های ۲۰۱۹ امارات هنوز از یادها نرفته. برترین‌های فوتبال ایران تاوان یک اعتراض ناپجا به داور را به سخت‌ترین شکل ممکن دادند اما فوتبال ما هنوز به قدری عبرت نگرفته‌که به دنبال راهکاری برای کاهش این تنش‌های فرسایشی بی‌حاصل و تقویت شخصیت حرفه‌ای بازیکنان مطرح خود باشد. هرچند ریشه‌کن شدن این موضوع با توجه به آن در فوتبال پایه ممکن است اما در کوتاه‌مدت نمی‌توان روی کمک پیشکسوت‌های برجسته دآوری حساب کرد تا بتوان دست‌کم بازیکنان‌مان را ارتباط موثر با داوران یاری کنیم؛ نظیر کاری که باشگاه تراکتور پیش از آغاز لیگ قهرمانان آسیا انجام داد.

گزارش یک

فرشاد کاس پزاد

یک بیماری رسانه‌ای رایج

رها کردن فوتبال چسبیدن به چند صحنه

حرف‌ها و تصاویری از اعتراض به داور را پیش از درسی، در جریان درسی و پس از درسی شنیده‌ایم و دیده‌ایم. فارغ از اینکه حساسیت‌های خاص درسی منجر به پرخاش بیشتر می‌شود اما این روحیه و بی‌اعتمادی جریان رایجی در فوتبال ایران است. بی‌شک عملکرد داوران در این بی‌اعتمادی نقش دارد و تصور اینکه آنها کیفیت مناسبی ندارند یا عادلانه قضاوت نمی‌کنند

نیز منجر به پرخاش می‌شود، در حالی که داور در ایران هرگز کیفیت پایین‌تر نسبت به کیفیت فنی فوتبال ایران ندارد و فساد در داورن نیز اگرچه نشانه‌هایی از آن در فوتبال ایران پیدا شده اما یک جریان حاکم بر فوتبال نیست. اعتراض‌ها اما همیشه شد دارند و به شکلی بیمارگونه نتایج تیم‌ها به چگونگی داورها ربط داده می‌شود.

از سال‌هایی که بررسی داورها به مهم‌ترین بحث بر مخاطب‌ترین برنامه‌های ورزشی تلویزیون تبدیل شد، نه تنها اعتراض‌ها کمتر نشدند، بلکه این تصور تقویت شد که داور نتیجه بازی را رقم می‌زند. بررسی عملکرد داوران در برنامه ۹۰ کار را به اینجا رساند که بنشینند و حساب کنند و ببینند کدام تیم از داورها جقدر سود برده و کدام تیم جقدر ضرر کرده است. این یک بررسی ساده لوحانه و بی‌معنا در فوتبال است. تجربه فوتبال را کیفیت فنی در زمین رقم می‌زند و این حساب کردنی‌های اشتباهات داور فقط از کسانی برمی‌آید که فوتبال را نمی‌شناسند و بازی را در چند سوت داور خلاصه می‌کنند. ترویج این نگاه بیمارگونه در فوتبال، مفاهیم فوتبال را تغییر داده است و عده‌ای را دچار این تصور کرده که داوران تعیین‌کنندگان نتایج بازی‌ها هستند و تصمیمات آنها سرنوشت بازی را رقم می‌زند، در حالی‌که بهتر بود و بهتر هست که به جای تمام آن زیاده‌روی‌ها در بررسی عملکرد داوران، درباره فوتبال حرف بزنیم.

رسانه‌هایی که حرفی درباره فوتبال و مسائل اساسی آن نداشتند، با بررسی اینکه اوت بود یا نبود، کرتز بود یا نبود، پنالتی بود یا نبود، هر هفته ساعت‌ها جاذبیتی کاذب را تولید کردند، برنامه‌هایی که هرگز پیوستگری درباره موضوعات کلیدی فوتبال را رواج ندادند و اسپریت و کرتز شدند.

این توجه بیمارگونه به تصمیمات داوران و تمام فوتبال را رها کردن و به چند صحنه و چند تصمیم داور چسبیدن، اسمش بررسی فوتبال نیست.

